

[Indenrigsministeren.]

ning paa dette Omraade, det, han læser i Bladene, at det er en stor Flyttedag, at der finder mange Flytninger Sted. Hvor kan det ærede Medlem i et Bysamfund som det, det her drejer sig om, paa 200 000 til 300 000 Lejligheder, anvende noget saadant som et eksakt Bevis over for det, her foreligger? Det ærede Medlem ved dog, at i et saadant Bysamfund sker der stadig Udvikling, der, uanset om der findes en Huslejelovgivning eller ikke, nødvendigvis maa medføre saadanne Omflytninger. Der er Familier, som i Aarenes Løb af en eller anden Grund har opnaaet en økonomisk bedre Stilling, der medfører, at de vil have en større Lejlighed, selv om den er meget, meget dyrere. Der foregaar endvidere gennem Aarene en Udvikling inden for de enkelte Familier, Familierne bliver større, og den lille Lejlighed, de har, bliver for lille, de maa ofre mere for at faa en Lejlighed, der staar i Forhold til Familiens Størrelse. At benytte et saadant Forhold som Forsøg paa et eksakt Bevis over for Huslejelovgivningen, det er dette, jeg betegner som Dilettanteri.

Det ærede Medlem kom til sidst med en Udtalelse, som forekom mig noget mærkværdig; det ærede Medlem sagde, at han og hans Parti havde indstillet Lovforslaget til Forkastelse, fordi Regeringspartierne havde fastholdt Lovforslaget fra A til Z. Hvis man nu skulde slutte logisk fra denne Udtalelse, skulde jo deri ligge, at det ærede Venstreparti havde været villigt til at forhandle om en Fortsættelse af Huslejelovgivningen, hvis der foretoges visse Ændringer i dette Lovforslag, men at noget saadant skulde være afvist fra anden Side. Det kan jeg umuligt tro. Allerede ved første Behandling udtalte jeg, at jeg for min Del var villig til at forhandle om alle Enkeltheder i dette Lovforslag, og det giver mig derfor Anledning til at spørge det ærede Medlem: Hvad mener det ærede Medlem med denne Udtalelse? Det synes, som om der deri indeholdes et Tilbud om Forhandling om Lovforslaget, som det ærede Medlem ikke har været saa heldig at faa accepteret her i Folketinget.

Jeg skal derefter knytte nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt's Udtalelser. Efterhaanden som Aarene gaar, og jeg har haft Lejlighed til at debattere forskellige Spørgsmaal med det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt her i Folketinget, skal jeg ikke nægte, at jeg somme Tider kommer i visse Vanskeligheder under Diskussionen med det ærede

Medlem. (Afbrydelse af *Carlsen-Skiødt*). Ja, visse Vanskeligheder. Jeg skal sige Dem hvorfor, nu skal De bare høre!

Første Næstformand (Vanggaard): Den højtærede Minister kan ikke bruge den direkte Tiltale til Medlemmerne.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Thi naar man skal diskutere med en Mand, venter man i Almindelighed, at det er Argumenter, han stiller op mod Argumenter fra den anden Side, men i Aarenes Løb har jeg lagt Mærke til, at det for det ærede Medlems Vedkommende næsten altid har været saaledes, at de Argumenter, det ærede Medlem anvender for sit Synspunkt, naar man tænker dem igennem, er Argumenter for det modsatte Synspunkt, og saaledes ogsaa i Dag.

Det ærede Medlem benytter virkelig i Dag som Argument mod Opretholdelse af Huslejelovgivningen dette, at nu er alle Restriktionerne fra Krigstiden borte, og dette her er den sidste Restriktion, der er tilbage. At tænke sig, at et Medlem af dette høje Ting i denne Krisetid, hvor Restriktioner paakaldes fra hans Partis Side Gang paa Gang, tager sit Udgangspunkt i, at nu er vi ved Afslutningen af Restriktionerne fra en tidligere Periode! Det er besynderligt, det er uforstaaeligt.

Det ærede Medlem forstaaer ikke det, som den københavnske Handelsstand saarigtigt siger i den Udtalelse, denne Forenings Repræsentanter har indsendt til Udvalget:

„Det ideelle Synspunkt, at vi bør stræbe hen til, at alle Restriktioner og Statsindgreb hører op og de frie Forhold genindføres, kolliderer alt for stærkt med den barske Virkelighed under en Krisetid som den indeværende, der tvinger Udviklingen i en stik modsat Retning. Paa snart alle Omraader griber Samfundet ind med Beskæring af den enkeltes Frihed, og Samfundet nødsages, trods alle Fortidens Idealer, til disse Indgreb for at undgaa noget værre.“

I Løbet af et Par Dage kommer vist et Lovforslag til anden Behandling her i Tinget, hvor Det konservative Folkeparti kræver saa uhyre Indgreb, som dette Partis Standpunkt betegner med Hensyn til Kornordningen, hvor man over for de frie Kræfters Spil, som man i sin Tid talte om, kræver Samfundets Indgriben for at mere end fordoble Kornpriserne for det kornsælgende Landbrug her i Landet. Det viser i Sandhed, at Det konservative Folkeparti tænker forskelligt, efter som de tænker paa et Gods-